

מסורת הש"ס

(א) [קדושין נ: גדרים סט:];
(ב) [סע, ג] קדושין נא, מנחות
נד: תוספתא דמאי פ"ח ה"י,
(ד) קדושין סע, נטרות ס:;
(ה) [נקדושין ונטרות איחא
רבא], (ז) נז וז סע, (ז) קדושין
נא, מנחות עח: (ח) [נקדושין
איחא ר"י בן לוי], (ט) [ע"כ],
(י) [מדות ס"ד מ"ב],
(כ) [ויקרא כז], (ל) רש"י תוסק
זב

הגהות הב"ח

(א) גב' נחמה דליתיה
למלך וליתיה בזה אחר
זה ואמר רבנן ילאו:
(ב) תיוב' ד"ה שאני וכו'
שאני אמר קשה למה זה כל
חצי חטה וחטה ידא
מעשר ואח"כ אמר:
(ג) ד"ה עשירי וכו' ויתלל
במעשר:

גליון הש"ס

רש"י ד"ח והרי מעשר
בהמה כו' חוה ושוק
ושמיכות. פי' נשאר המלך
פי' הלכה יג מהל' מעשה
ההרצות:

מוסף רש"י

[illegible]

יהא מחובב על כהמה וז קריק
 וז שלמי וסעניס נאכלנ נעלמיס
 קרז נעשיר עשיר לא קרז אמר
 בהמה דאיתיה בזה אחר זה
 ולאחד עשר שנה אחריו של זה
 שלמיס וליף לא מקרז, הלכך
 (שם) ורבי הורדה. למי מדי
 שדעמי, לא קרז, דתק (מיר)
 שחטיס על ארכמיס חלות וחזר וא
 כמחנות (ע), וסחיטת הזבח מת
 לעזרס שמוניס, קרז עזרס עלה
 דלחתיקן (לעיל דר), גני סנדל
 שקרזי ארכמיס בלא

מי שהוציאוהו פרק רביעי עירובין

מחול ללישנא קמא מיסתברא מילתיה
האילן אבל אין אני יודעין איזו ד' אמות
מפסיד מארבע' אלפים כשיעור תחתיו
יו לו מכאן: משום דלא סיים אפריה.

אמר רבה מ"ט דרב משום דלא מסיים אתריה ואיכא דאמרי אמר רבה מ"ט דרב משום דקסבר ^אכל שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו מאי בנייהו איכא בנייהו דאמר ליקנו לי בארבע אמות מגו שמונה מאן דאמר משום דלא מסיים אתריה הא לא מסיים אתריה וזמאן דאמר משום כל שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו האי כארבע אמות דמי דהכא ארבע אמות קאמר גופא ^באמר רבה כל דבר שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו איתיהיבא אביי לרבה ^אהמרבה במעשרות פירותיו מתקנין ומעשרותיו מקולקלין אמאי לימא כל שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו שאני מעשר דאיתיה לחצאן דאי אמר מקדוש פלגא פלגא דחיתאא קדשה והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאן ^א^ב ואמר ^א(רבה) יצאו שנים בעשירי וקראן עשירי עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה שאני מעשר בהמה דאיתיה בזה אחר זה במעות ^אדנתן ^אקרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי שלשתן מקודשין והרי תודה דליתיה במעוות וליתא בזה אחר זה ^אואיתמר תודה בשנחמה על ששמונים חלות חזקה אמר קדשו ^אעלה מ' מתוך שמונים ר' ונתנא אמר לר' קדשו ^אעלה מ' מתוך שמונים הא איתמר עלה אמר ר' ^א(זורא) הכל מורים היכא דאמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים דקדשי לא יקדשו ארבעים אלא אם כן קדשו שמונים כולי עלמא לא פליגי דלא קדשו כי פליגי בסתמא מר סבר לאחריות קא מכיין ועל תנאי איתניהו ^אומי

ופרסם כפלים וקרא עליה שם מעשר
לפלגא; והרי מעשר בהמה דליהם
הם חולין והחלי מעשר בזה אמר כלום
התחת השבע העשירי יאה קדשם אמר
(מעשר) וליהם נמי בזה אמר זה שאם
יבשר עשירי אינו קדוש וכי קרא לשנים
ונייבוייהו מעשר גמור דלמחר רבה עשירי
דמינייהו מעשר ואידך להי אחד עשר
דביהם שנין שטעה וקרא לעשירי שטיי
עשירי מעשר ואחד עשר קרב שלמים
ועשין פסיהה ופסיהם ותפוסת חזה
קריביהם שם שאין כן במעשר יאהתא
עשירי גמור להי אחד עשר עשרה
חזה ושוק וסמיהה ולגי אומר דאינו
בה דלא ליהוי דברה לבטלה ופסיהם
ויאמרו אם זה שלמים יהיו על זה ואם
לא יבשר כדא דמחיה ומיניה שם מיה
כי קראן בזה אחת קדוש חד מיניה
ולאחד עשר עשירי קדוש אחד עשר מ
אמריהם ויאה על ההשירי במחול עליו ש
הוא דברה בפרק תפסא דכברות; וסרי
הם ופסיהם שלא תפסיה וחוור וקרא שם
ולייהם נמי בזה אמר זה שאם הפסיה
ת אחת אמר חוקיה קדש' מ' מחור שם
קדוש אלף על הזביחה; יקדשו ארבע
מ' מבוי; שאת ילכדו או יטמאו ויאה

[illegible]

۴

כל שאינו בזה אחר זה אפילו בבית אחת אינו. ומומר ר"י דלא דמי לתמורת עולה ושלימים אע"פ דליתא בזה אחר זה ליתא בבית נחתה כדליתא בכילד מערימן (תמורה סה:) ובפרק עד דנחום (דף ג.) והתם אפשר להקשים שיען כלומר התם דמירעה עד שתסתאב ומומר יוציא בדמי חזיה עולה ודמי חזיה שלימים אבל הכא לא קטו כל ט' אמות וחי מייניהו מייסות דאי ח' היני ד' לא קטו היני ד' ובמקדש אש ונתה חי תפסי קלוסין כהא לא תפסי כהא וכן כל דמי דמיין כמון ובפרק צ' קידושין (דף ג.) וכן קיים ליכי ומופר ליכי בגדרים דכ"ג פ' עוקצ ה"ב ויש מי שכתב שם

נחישתו לפירושו הלא נדלדל: **שאני** מעשר דאיתיה לחצאין דאי אמר תיקדוש פלגא פלגא דהשתא קדשה. כדפירש קונטרס שהמעשר על כל גרגיר שזו חל השם לפי החששות הראוי למעשר כגון הפרס אחד מחמשה קדש כל גרגיר חזיו אבל גבי שביטה ליבא לממזר הכי דהא ארבע אמות כי הדדי צעני ומיהו קדש הא דפריך והא פלגא בהמה דליתיה לחצאין כי איתיה נמי לחצאין מיקשי ליה אמאי עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה כי מעטס חצאין לא היל רחוי ליהוד מעשר כר חזי על הא אחד ואחד כחו מעשר דגן כדפירש הקונטרס ו"ל נהי דליתיה לחצאין הוה קדש ליה קושא אחריני מכל מקום שח פירכא דפריך אמאי שטין קדושין כל עיקר לא הוה שני לאקשוי ולר"י נראה לפרש הכי שאני מעשר דליתיה לחצאין פירוש בזה אחד זה שטא אחד שטא אחד (ו) מהם מעשר כל חזי שטא ומהם ואחר כי אחד זה כן כפאה האחרת חל מעשר בשתייהן במקצת וכיון דליתא לחצאין בזה אחד זה גם בבית אחד ישנה ליהוד חל מעשר על סאה אחד והאחרת כהוב טלי: **ואתחזי** רב

יִצְחָק שֵׁנִים בְּשִׁדְרֵי בָו' וְאִתְּ דִלְמָה אֲהִים הֵיטָּן עִמָּהּ מֵאֹס דְּלִי אֶפְשֵׁר
לְנִמְסֵה וְהִכְדֵּה יֵאֵל תְּחִילָה וְאִפְּלֵה בְּלֹא קִרְיָתָא שֶׁסּ הוּא הַקְדוּשׁ כְּדִלְמָה
בְּפִקֵּר תְּבַרְחָה בְּדִבְכוּרֹת (לֵק 5:) עֲשִׂירִי מִלְּיוֹן הוּא קְדוּשָׁה וְיִזְכֵּר
בְּכָל רֵבֶה דְּלִפְשֵׁר לְנִמְסֵה שְׁנֵים צִנְחָה אֲחָת דְּלִי אֶפְשֵׁר
לְנִמְסֵה וְהִכְדֵּה יֵאֵל תְּחִילָה אֲסֵן כֵּן הוּא לִי לְמַמְנֵה עֲשִׂירִי וְחִלְוִין מְעוּרְבִין
כִּי כֹה דְּלִפְּלֵה יֵאֵל עֲשִׂירִי בְּשִׁמְחָה וְאֶחָד כֵּן יֵאֵל אֲחָד עֲשִׂירִי וְקִרְיָתָא
מִנְּהוּן לְעֲשִׂירִי אֵין אֲחָד עֲשִׂירִי קְדוּשָׁה כֻּלָּה דִּהּ לֹא נִעְקֵר שֶׁסּ עֲשִׂירִי מִנְּהוּן
עוֹדוּ יִזְכֵּר לְדִלְמָה צִבְרָא אֶפְשֵׁר לְנִמְסֵה כִּיֹּן דְּלִין אֵין כִּיּוֹל לְהִכְרִי אֲחֵה
יֵאֵל קוֹדֵשׁ לְחִבְרוֹ וּמִכּוּחֹן לְקִרְוֹת שְׁנֵים עֲשִׂירִי קְדֻשָׁה מְרִיבִיוֹ וְלֹא
דִּמִּי לִקְרָה לְעֲשִׂירִי עֲשִׂירִי וְלִאֲחָד עֲשִׂירִי וְהִכְדֵּה מִצְתָּהּ פִּרְךָ דְּלִין
קְדוּשָׁה אֲחָת מִמַּחֲמַת דְּבִרְוֹ וְרִשְׁוֹן נִרְכָּה לִי עֵיקֶר: עֲשִׂירִי וְאִחָד
עֲשִׂירִי עוּרְבִין אֵל בּוֹה. הֵנִיכֵר דְּרָפִי פְּטוּרִים כִּדְּרִי שְׁפִירִי יִעֲשֶׂה
לְפִי שְׂאֵין מִתָּן דְּרִמְיָה שׁוֹה שֶׁהֶלְשִׁים עוֹטוּיִן דִּי מַמְנוּת וּמַעֲשֵׂה מַחֲנֵה
אֲחָת הֶלְכֵן יִעֲשֶׂה וְיִחַלֵּל (ו) מַעוֹת דְּבִמִּי הֵיפֵס שְׂבָכֵן וְיִזְמַל כֵּן מִקּוֹס שֶׁסּ
שְׁלֹמִים יֵאֵל מִחֻלָּל עַל דְּמִים הָאֵלֹו וְיִחַלֵּל שְׁנֵים צִנְחָה בְּצוּמָה כְּתוּרָה מְעִשֵׁר:
וְכַר

י"ג דלג קדים אחד עשר אס קרא לעשירי עשירי דהוי עשירי וקרא בעשירי: שאני מעשר בכמה דאיתיה בזה אחד זה בעטום. כגון שקראח הס וקרב שלמים דמן כ"י ויפרק תבוא דבכורות ילפין גמור דהא י"א גופיה יומין דקדוש בקראת ס מעשר כגון היכא ידעו. לנתני מורה מ' חלות דלמחר במחמה (ד"ה ע"ג). ליליה בעטום. חול מ' חלות אחרות לא קדשי דהא טעה ותנן הקדש טעום אינו מ' לתורתו ושחט הזבח עליהן וחזר והפריש לה מ' אחרות לא יס. שחיתו התורה מקדשת הלחם כדמתיב במחמה (ד"ה ע"ג). קרבנו על ה' פ"ו קאלמר. וצ"י צביה ממה י"א חמין דאמר לקט ל' ארבע הא סור בחציו והוא ל' חמין ידעשו ארבעים ממון שמונים:

וּמִשּׁוֹמֵחַת לֵה דְמֻקְדָּשׁ זֶה אַחֵר זֶה, מִשּׁוֹם הֵכִי מִקְדָּשׁוֹ בִּבְת אַחַת. וְאִשְׁתִּין וְהָרִי מִעֵשֶׂר
בְּכֹה אַחֵר זֶה, וְאִיתְהוּ בִּבְת אַחַת, כְּדֻרְבָּא דְאִמֵּר עֵשֶׂר עֲמֻרִין זֶה בֹּה. וְשִׁנְתִּין מִעֵשֶׂר
אַחֵר זֶה כְּטַעוֹת, דְּתָנִן קָרָא לְתַשְׁתֵּי עֵשֶׂר יוֹרִי. וְאִשְׁתִּין חֹב הָרִי תְרֵידָא דְלִיתָה כְּטַעוֹת וְלֹא בֹה
עַל שְׁמִינִים חִלּוֹת תְּחִיקָא אִמֵּר קֻדְשִׁי מִי מִחֻרָּם. וְיִפְרִיק כִּבּוֹר אֵל אִיתְמַר עַל אֵלִי יוֹרִי אֵלֵּךְ
כִּי דְרִיבִּי. וְכִי דְרִיבִּי אִתְּמַר אֵלֵּךְ חֲרִיבִי דְאִתְּמַר לִי בֹה. וְאִתְּמַר חֲרִיבִי מִי דְרִיבִּי. וְכִי

[illegible]

עין משפט
גר מצוה

ג' א מ"י פ"ח מל' מעשר
 הלכה י' סנה ע"ש קול
 סו"ע י"ד ק"י שלא סעיף עו:
 ג' ב מ"י פ"ח מהלכות
 נטורות הלכה ד:
 ג' ג מ"י שם הלכה א:
 ג' ד ה מ"י פ"ב מל'
 פסולי המוקדשין הלכה
 עו:

רַב גִּיסִים גֵּאוֹן

התורה שנשחטה על שמונים
חלות חוקיה אמר קדשו מ'
מתוך שמונים. כי לחם
ההתורה ארבעים חלות,
ואימה בתורה כהנים נמצא
חלמה שלתורה ארבעים
חלות, נוטל מהן ר' ונוחן
לכתן. ובמס' מנחות בפרק
ההתורה תמצא גם שם
פירושו.

[illegible]

הקדוש נהמס גם חצי האחר, כמה דליתא לחצאין דטוקמה כהמה שני דמשכחת לה בזה דזה, ואיתמר תודה ששחטה פה היכא דא' קדשו מ' מחוך פריק רבא 'אוקמה לטע'

שמרנים חלוצות. הביא אגלה חקיקה שהיה רצו של ר' יוחנן ארבעים. כלומר לא נמסרין על ארבעים (עמם).